
ANNUAL SESSION OF THE PARLIAMENTARY CONFERENCE ON THE WTO

Geneva, 1-2 December 2006

Organized jointly by the Inter-Parliamentary Union and the European Parliament

DECLARATION

adopted by consensus on 2 December 2006

1. We, parliamentarians gathered in Geneva for the annual session of the Parliamentary Conference on the WTO, are gravely concerned at the prospect of a real failure of the Doha Round of trade negotiations. Despite the promise of more flexibility, major parties to the negotiations have shown little of it and the talks in the key areas of agriculture and non-agricultural market access have not progressed since the Hong Kong Ministerial Conference. This is a wake-up call for all political decision-makers, not least those of us who, as members of parliament representing the interests of the people, have the duty to oversee government action in the field of international trade and promote fairness of trade liberalization.
2. We reiterate our full commitment to the multilateral approach to trade policy and our belief in the central role of the WTO as the guarantor of a rules-based global trading system.
3. A prolonged suspension of the Doha talks would have a lasting negative effect on the entire multilateral trading system and may result in a proliferation of bilateral and regional trade agreements which often put poorer countries in a disadvantaged position. If efforts to revive the negotiations are not successful, the losses incurred would be immense, both economically and politically. Among the first to be adversely affected would be the least developed countries (LDCs), including cotton-exporting countries in Africa. In this regard, we welcome the decision of the informal Trade Negotiations Committee meeting of 16 November to engage in a soft resumption of the negotiations.
4. We call for a strong commitment on the part of all major players in the trade negotiations, including the European Union, the United States and the G20 parties, and urge them to reach a balanced agreement on all main negotiation topics of the Doha Round, while placing special emphasis on the need to ensure meaningful and sustainable economic gains for developing countries and in particular for the least developed countries. An agreement on specific quantifiable commitments on agriculture, where trade-distorting practices are particularly widespread, is fundamental for the overall progress in negotiations. As early shoots of neo-protectionism are already in sight, with influential protectionist lobbies being very active we emphasize the need for the parliamentary community to address this problem as a matter of priority. We also underline that, in order to fully implement the Doha mandate, the positive achievements of the negotiation must be preserved and offers made to date on various elements of the negotiating agenda should form the basis of the continuation of negotiation, bearing in mind that the market access process should be accompanied by measures to provide adequate information to consumers.
5. Keeping the focus on development is of paramount importance, particularly in order to contribute to the achievement of the Millennium Development Goals. We welcome the endorsement by the WTO General Council of "Aid for Trade" recommendations on 10

4/5

October 2006 and urge all concerned parties to engage actively in their implementation. We also call on both developed and developing WTO member countries to create more favourable trading conditions for the LDCs, without awaiting the resumption of negotiations. The following areas deserve special attention: cotton; trade facilitation including improvement of infrastructure and of procedures and modalities of transactions; granting of duty-free and quota-free access for products originating from LDCs, such as the "Everything But Arms" initiative of the European Union and other relevant initiatives; real technical assistance and capacity-building measures. We call for a refocusing of policy on the needs and interests of developing countries as the starting point for the resumption of talks.

6. In the absence of a successful conclusion of the Round, there is a risk that WTO Members would try to achieve through litigation what could not be achieved through negotiations. The WTO dispute settlement system serves as a guarantee that violations by any country - no matter how big - are no longer beyond the reach of other Members. Therefore, it is important to ensure that the resources of the existing system are suited to the accelerated growth in the number of commercial conflicts referred to the WTO dispute-settlement procedures.

7. More than ever, the WTO is faced with organizational and institutional challenges. Before long, it will need to engage in institutional reform aimed at improving its functioning, and enhancing its accountability and democratic legitimacy. We are convinced that the negotiations process should be based on a bottom-up, transparent and inclusive approach. Consensus must be preserved as a cornerstone of WTO decision-making. It would be inconceivable to impose on any country trade policies that undermine its development. Moreover, we call for greater coherence between the objectives and rules of the WTO and the commitments made under other international conventions and agreements.

8. The current pause in negotiations should be used for reflection on ways of improving conditions for future talks. It would be particularly important to look at the usefulness of negotiation modalities based on trade-offs between the vastly different negotiation baskets. Under the present system, delegations often wait for the last possible moment to make their offers, which makes it difficult to calculate benefits prior to the conclusion of agreements.

9. We reiterate our commitment to provide a strong and effective parliamentary dimension to the WTO along the lines of earlier declarations adopted by our Conference. As part of this ongoing effort, we believe it is crucial for parliaments to exercise ever more vigorously and effectively their constitutional functions of oversight and control of government action in the area of international trade. Greater attention should be paid to trade-related capacity-building measures targeted at parliaments of developing countries in order to create equal possibilities of participation.

ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการยกเลิกการอุดหนุนส่งออกสินค้าเกษตร การลดการอุดหนุนภายในสินค้าเกษตรที่บิดเบือน การลดภาษีศุลกากร การปรับปรุงกฎระเบียบ AD และการกำหนดกฎระเบียบการอุดหนุนประมง เป็นต้น

1.3 นาย Lamy เห็นว่า รัฐสภาสามารถมีบทบาทสำคัญในการผลักดันการเจรจารอบโดฮาให้ประสบความสำเร็จได้ โดยแม้ว่าบทบาทของรัฐสภาส่วนใหญ่อาจอยู่ตรงที่เมื่อการเจรจาลิ้นสุดลง จะต้องมีการให้สัตยาบันเพื่อรับรองผลการเจรจา (ratification) แต่แม้การเจรจายังไม่สิ้นสุด รัฐสภาก็สามารถมีบทบาทได้ เช่น การสร้างความเข้าใจแก่ประชาชนถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการเจรจา และผลเสียที่จะเกิดขึ้นหากการเจรจาล้มเหลว การช่วย balance ผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆ ในประเทศ และการเชื่อมโยงนโยบายการค้าเข้ากับนโยบายด้านอื่นๆ เช่น การศึกษา การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

1.4 นาย Lamy ตอบข้อซักถามของผู้เข้าร่วมประชุมเรื่องความสำคัญของการเจรจาในรูปแบบ single undertaking โดยให้ความเห็นว่า การเจรจารูปแบบนี้ยังคงมีความสำคัญ และให้ผลดีกับสมาชิกมากกว่าการเจรจาแยกแต่ละเรื่อง โดยเฉพาะในทางการเมือง เพราะสมาชิกสามารถที่จะ trade-off ผลประโยชน์ของเรื่องต่างๆ ที่อยู่ภายใต้กรอบของ single undertaking ได้ ในขณะที่เมื่อศึกษาประวัติของการเจรจาแยกเรื่อง ไม่่าจะเป็นการเจรจาโทรคมนาคม การเจรจาลดภาษีเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น มักจะพบว่า การเจรจาไม่ค่อยประสบความสำเร็จ

2. การอภิปรายเรื่องอนาคตของการเจรจารอบโดฮา

สหภาพรัฐสภา และรัฐสภายุโรปซึ่งเป็นเจ้าภาพร่วมจัดการประชุม ยังได้เชิญรัฐมนตรี และเจ้าหน้าที่อาวุโสที่รับผิดชอบด้านการเจรจา WTO อภิปรายเรื่องอนาคตของการเจรจารอบโดฮา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

2.1 นาย Kamal Nath รัฐมนตรีการค้าอินเดีย แจ้งว่า อินเดียให้ความสำคัญกับการเจรจารอบโดฮา เพราะถือเป็น Development Round ผลการเจรจาจะต้องช่วยสร้างรายได้ และลดความยากจนของประชากรในประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งส่วนใหญ่คือเกษตรกร การลดการอุดหนุนภายในสินค้าเกษตรที่บิดเบือนของประเทศพัฒนาแล้วลงอย่างมากจึงเป็นเรื่องจำเป็น และเป็นสิ่งที่อินเดียให้ความสำคัญ

2.2 นาย Peter Allgeier เอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ประจำ WTO แจ้งว่า สหรัฐฯ ประสงค์ที่จะเห็นความสำเร็จของการเจรจารอบโดฮา แต่การเจรจาจะสำเร็จได้ สมาชิกไม่ว่าจะเป็นประเทศพัฒนาแล้ว หรือกำลังพัฒนา จะต้องพร้อมยึดหยุ่นใน 4 เรื่อง ได้แก่

- สหภาพยุโรป และกลุ่ม G10 เรื่องการเปิดตลาดเกษตร
- ประเทศกำลังพัฒนาเรื่อง special product
- สหรัฐฯ และสหภาพยุโรป ลดการอุดหนุนภายในสินค้าเกษตรลงมากกว่านี้
- ประเทศกำลังพัฒนา ลดภาษีศุลกากรสินค้าอุตสาหกรรมและประมงต่ำกว่า applied rate

ซึ่งสำหรับสหรัฐฯ การที่จะทำให้ Congress ยอมต่ออายุ Trade Promotion Authority (TPA) ออกไป นอกจากจะต้องมีความคืบหน้าในเรื่องที่กล่าวถึง ในช่วง 2-3 เดือนหน้าแล้ว ยังจะต้องมีความคืบหน้าในการเจรจาเปิดตลาดบริการการอำนวยความสะดวกทางการค้า และการอุดหนุนประมง เป็นต้น นอกจากนี้ ถ้าจะรวมเรื่อง AD ไว้ใน package ก็จะต้องให้ 4 เรื่องดังกล่าว คืบหน้าก่อน

2.3 นาย Clodoaldo Hugueneย เอกอัครราชทูตบราซิลประจำ WTO ประเมินว่า ปัจจัยที่จะช่วยให้การเจรจาประสบความสำเร็จได้ อยู่ที่เรื่องเกษตร และ development กล่าวคือในเรื่องเกษตรจะต้องมี

การเปิดตลาด และลดการอุดหนุนภายในที่บิดเบือน และในส่วน development คือ ผลการเจรจาจะต้องเปิดโอกาสทางการค้าแก่ประเทศกำลังพัฒนา

2.4 นาย Carlo Trojan เอกอัครราชทูตสหภาพยุโรปประจำ WTO เห็นว่า นอกจากเรื่องเกษตร NAMA บริการจะมีความสำคัญต่อการเจรจาโดฮาแล้ว จะต้องมีการเรื่อง rules GI การอำนวยความสะดวกทางการค้า และสิ่งแวดล้อม ด้วย

3. แลกเปลี่ยนของที่ประชุมรัฐสภา

ที่ประชุม ได้ออกแถลงการณ์เรื่องการเจรจาโดฮา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

3.1 ที่ประชุม แสดงความกังวลใจกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับการเจรจาโดฮา และเรียกร้องให้ประเทศที่มีบทบาทสำคัญ รวมถึงสหรัฐฯ สหภาพยุโรป และกลุ่ม G20 ร่วมกันหาข้อสรุปในประเด็นสำคัญของการเจรจา

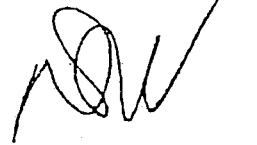
3.2 ที่ประชุม ย้ำความสำคัญของ WTO และระบบการค้าพหุภาคี และเห็นว่ารัฐสภาควรเข้ามา มีบทบาท และมีส่วนร่วมให้การเจรจาประสบความสำเร็จ

ดังมีรายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบ

ข้อสังเกต

เรื่องเกษตรเป็นเรื่องที่ผู้เข้าร่วมประชุมหยิบยกขึ้นมาอภิปรายกันมาก โดยผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่ เห็นว่าการเจรจาโดฮาควรจะไปสู่การลดการอุดหนุนภายใน และเปิดตลาดสินค้าเกษตร เนื่องจากประโยชน์จะตกอยู่กับประชากรส่วนใหญ่ของประเทศกำลังพัฒนา แต่ก็มีผู้เข้าร่วมจากประเทศที่ปกป้องภาคเกษตร เช่น สวิตเซอร์แลนด์ ญี่ปุ่น ที่เห็นว่า ยังจำเป็นต้องปกป้องภาคเกษตร เพื่อช่วยให้เกษตรกรยังคงทำการเกษตรต่อไปได้ (subsistence farming)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และหากเห็นสมควรโปรดแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ทราบด้วย จักขอขอบคุณยิ่ง

(นายสมเกียรติ ตริรัตน์พันธ์)

อัครราชทูต

ปฏิบัติราชการแทนเอกอัครราชทูต
คณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก

สำเนา กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ

3/5